

Εἶσαι κόρη λευκοφόρα
σφιγγούς φιλειρηνικοῦ,
μα καὶ τίγρις αἰμοδόρα
σάν τοῦ Ζωολογικοῦ.

Εἰς τὸ Ζάππειον εὐδαίμων
Ἄνθεστῆρα τελεία,
κι' ἔξασπα δεινὸν πολέμων
ἐμβατήριον αὐλαίς.

Καὶ χορεύεις καὶ χορεύεις,
μάχις κι' ἔννοια τὸ σπηχιοῦ,
κι' ὄλο τὸν Σεφκέτ γυρεύεις
νὰ τὸν κάνης τάλακτιοῦ.

Σὲ γνωρίζω, ποῦ σου τρέλλα
καὶ πῆδες ἐδῶ κι' ἔκει
μὲ χιονάτη φουστάνελα
καὶ μὲ βράκια Κρητικῆ.

Μὲ τὰ πάτρια ρεμβάζει
κόσμος νέος καὶ παλιός,
βράκια φουστάνελας δάξει,
κι' ἔτσι τῆς κουεὶ κι' ἀλλοῶς.

Τραλαλά καὶ τραλαλό...
μὰ φυσεὶ καὶ τὸν γυλό,
μὰ φυσεὶ καὶ τὸ γιαουῖρτι.

Πέρνεῖς ἄλογα γαρά,
πέρνεῖς κι' ἄλλα καφερά
καθενὸς ἀλογοσοῦρη.

Ἄμαζ' ὦν προβαίνεις πρώτης,
κι' ὄλο δέρνεῖς πῶς καὶ λαί,
καὶ σκιρτᾷ λαὸς ἱπποῦς
καὶ καθένος Ροῦ—βλαί.

Τριαντάφυλλα σκορπίζεις,
περιόδι καταντῆς,
μὰ καὶ σάλπιγγες σαλπίζεις
καὶ μὲ τύμπανα βροντῆς.

Πότε μὲ τὰς πανηγύρεις,
πότε μὲ βροντὴν τυμπάνων
τοῦ κατοίκους ἐξεγείρεις
τὸν κλεινὸν Ἰσταντράνων.

Ἔστεμμένη μ' ἄσπρα κρίνα
ξανακτύπατα βαρεῖα,
ποῦ ν' ἀναστηθῶν μ' ἐκεῖνα
δάση, πόλεις, καὶ χωριά.

Ξανακτύπα ξανακτύπα,
θρόνα τα να μὴν ἀκοῦς
ἐνὸς κι' ἄλλου παρακίπα
τοὺς ὄρμιες Φιλίππικούς.

Γυμνωσε τὸν ἀκινάκη
κι' ἔλα δῖσος τον στὸν Βέ,
μὰ καὶ στὸν Μαρκαντωνάκη
φώναζε: μολὸν λαβέ.

Σὲ γνωρίζω, ποῦ σοῦ πέφτον Ἄνορθώσεως χριστῆς
τάγαθὰ μὲ τὸ πσοῦβάλλ...
τυμπανήτιδα νοσεί,
τυμπανίτις σὲ προσβάλλει.

Πάλι μὲ τὰ τύμπανά σου κέρι πόθους ἀρπνίζεις,
καὶ θριάμβους παγιόνεις καὶ τοὺς κάνης ἔνιαίους,
κι' ὄλο σ' ἀποτυμπανίζου διχως ν' ἀποτυμπανίζης
φιρτουτο τυμπανοτρίβας καὶ τρανοὺς τυμπανιαίους.

Εἰς τὰς Θῆβας πανηγύρι κι' ὁ Λευτέρης σὲ τσαντίρι.

Φ.— Ὅρε τί κακό θά γένη!..
νάτος, νὰ κι' ὁ Βενιέλος
μὲ λαμπροῦ παιάνος μέλος
στὰ στρατόπεδα πηγαίνει.

Κι' ὄσοι χαρτοφυλάκια ζητοῦν τοῦ Σερασκέρη
δὲν τὸν ἀφίουν ἤσυχο καὶ μέσα σ' τὸ τσαντίρι,
καὶ τοῦ φωνάζουν: σῶσε μας γιὰ τὸ Θεό, Λευτέρη,
προτοῦ μὲ τὴν Ἄνορθωσι νὰ γίνωμε σάν τσίροι.

Κι' αὐτὸς ἐρίγδουπος βροντᾷ
κι' ἔτσι σ' τοὺς φίλους ἀπαντᾷ:

* Ὅταν τὸ νέον στρατεύμα τελειώσῃ τὰς ἀσκήσεις
κι' ἀκούσωμε ἀπὸ πολλοὺς τὰς περὶ τούτων κρίσεις.

* Ὅταν κι' ἡ μέλλουσα Βουλὴ τοῦ κράτους τὰ κορώσῃ
ἀφοῦ προτοῦ σιωπηρῶς εἰς ἅλα πέρας δώσῃ,
ἔταν σὲ Κρήτας βουλευτάς, ποῦ μένου ἐδῶ πέρα,
δοθῆ πρὸς χάριν ἀδεία νὰ μῶτον τὴν πρώτ' ἡμέρα,
χωρὶς νὰ τοὺς ἀφήσωμε νὰ μῶτον καὶ τὴν δευτέρη.

* Ὅταν καὶ τὰ γυμνάσια
τελειώσωμεν τὰ θαλάσσια,
ἔταν ὁρμῶντες σὲ Στρατοῦς καὶ Στόλους ὁμοφύλους
κατὰ ζηνὰν καὶ θάλασσαν ἀρομεν νέας νίκας,
καὶ μὲ θριάμβους μονοῦ συνηγοῦς κ' ἀλλεπαλλήλους
σὲ στρώμα κομητῆς δαρνῶν Ἄνορθωτῆς Κρητικῆς.

* Ὅταν μαλακὰ συνετισθῶν σάν τοῦτα τὰ δικά σας
καὶ κυριεύσωμεν σὺμπασαν τὴν γῆν τῆς Μαλακάσας,
καὶ τρέμων ὁ Σεφκέτ Πασσῆς γίνῃ στενὸς καὶ βλάμης
κι' ἀφήσωμεν ἀπροσπάτευσον τὴν Κρήτην αἱ Δυνάμεις,
ὅποταν βάλῃ κι' ὁ Μουκτάρ γιὰ τὴν Ἀθήνα πλῆρη
μὲ τοῦτο τὸ βαπόρι.

* Ὅταν μὲ πίστιν σὰς ἰδοῦ κι' ἀγάπην πρὸς ἀλλήλους,
ἔταν ἰδῆτε νὰ πετῶ χωρὶς ἀεροπλάνο,
ἔταν ἰδῆτε πὸς μῦθοι νὰ καλλιγῶσι φύλλους
καὶ νὰ τοὺς βρίζω σ' ἄχρηρα κι' ἀκόπως νὰ τοὺς πλάνω.

* Ὅταν κι' ἡ μυτῆα σίδερο πρὸς ἐκπληξῆν μὰς φάγῃ,
ἔταν τοὺς βρεῦς ἡ Τουρκία δεχθῆ τῆς Ἰταλίας,
ἔταν ἔλθῃ κι' ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τὴν Κοπεναῖγη
καὶ φέρωμε καὶ τὰ νερά τῆς Ἰμνῆς Στυμφαλίας.

* Ὅποταν καὶ τοῦ Μέλανος ἔλθωιν τοῦ ποταμοῦ,
ἔταν κι' ὁ Μέλαις μοῦ δοθῆ γιὰ νὰ ζηλέψωιν νάνοι
καὶ νὰ κυτᾶζωμεν μέλανες σωτήρες δι' ἔμοι
μαῦρο χαρτὶ τὸν οὐρανὸν τὴν θάλασσαν μελάνιν.

Σὰν δῆτε παραλυτικοὺς νὰ περπατοῦν μὲ κράββατο,
σὰν δῆτε Μάη κόκκινο καὶ μίνα δίχως Σάββατο,
σὰν δῆτε πράσιν' ἄλογα καὶ πράσινα μουλάρια
καὶ πῶς κανεῖς δὲν σὰς πουλεῖ γιὰ πράσινα χαβίτρια.

Σὰν δῆτε βῆδι τὸν πατᾶ,
τὸν οὐρανὸν σφιντέλλι,
τότε μὲ μοῦτρα χαρωπὰ
κυκλώσετέ με φίλοι.

Τότε τὴν μεταρρῦθμει σκοπέω νὰ τὴν κῶνω,
τότε τὴν κάθε πικρα σας ἐγὼ θά τὴν γλυκῶνω.

Τέτοια θερρῶ πὸς τοὺς μίλει μὲσ' ἀπὸ τὸ τσαντίρι,
μὰ σῆκωσε τὸ χέρι σου τὴ ράχη μου νὰ δεῖρη.

Καὶ κερμάσις ποικίλλας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγάλλας.

Κι' ὁ Ρωμηὸς θερμῶς συγγαίρει τὸν Ἐσώριον Ἄσπεραν,
προσφιλῆ συνάδελφον μὰς, νυμμευθέντα κατ' αὐτὰς
μὲ τὴν Ἄσποιναν Γρανιέρου, κόρην ἀληθῶς ὄρασαν
καὶ σὲ θέλγ' ἡτρα χαρτίων καὶ στανίας ἀρετάς.